

... alebo čo presne nám to Ježiš prišiel oznámiť.

BOŽIE SLOVO:

(Mk 1,14-15)

Čítanie zo sv. evanjelia podľa Marka: *Keď Jána uväznili, Ježiš prišiel do Galiley a hlásal Božie evanjelium. Hovoril: "Naplnil sa čas a priblížilo sa Božie kráľovstvo. Kajajte sa a verte evanjeliu."* Počuli sme Božie slovo!

KATECHÉZKA

(porov. www.inky.sk, úvahy/katechézy č. 248, 247, 252, 254, 255, 260)

Tak, ako židovstvo začína *Zákonom*, ktorý Boh zjavil prostredníctvom Mojžiša, kresťanstvo začína *Evanjeliom*, ohlasovaným Ježišom Kristom. Mojžiš ukazuje na Ježiša a Zákon je prípravou na Evanjeliom. Až Evanjeliom otvára dvere do Neba – preto tá naliehavá výzva Ježiša k tým, ktorí už Zákon poznali a žili: „Kajajte sa a verte Evanjeliu!“

V dnešnom úryvku Božieho slova nám Marek hovorí, že Ježiš hlásal Evanjeliom. V gréckej pôvodine je tam použité slovo *keryssó*, ktoré znamená niečo veľmi úradne a oficiálne oznamovať ako splnomocnenec, *herold* panovníka, v tomto prípade Boha. Nie je to teda len také nejaké hovorenie niečoho ani nejaké „kázanie“, ale vážne, úradné a oficiálne oznámenie Božej vôle niekým, koho Boh sám na to určil a splnomocnil, ako aj sám Ježiš hovorí, že Ho „Otec posvätil a poslal na svet“ (Jn 10,36) a súčasne Mu ako splnomocnenecovi „odovzdal všetko“ (Mt 11,27). Preto môže povedať, že „kto ... pohŕda mnou, pohŕda tým, ktorý ma poslal“ (Lk 10,16).

Predmetom tejto úradnej zvesti je *Evanjeliom*. Doslovne značí *eu angelion* dobré posolstvo. V dobe Ježiša ale malo toto slovo špeciálny význam. Evanjeliom sa označovali správy o cisárskych skutkoch, obzvlášť víťazstvách. Evanjeliom sa tiež označovali cisárske edikty, vládne výnosy a rozhodnutia. Znova, Evanjeliom nie je len „nejaká dobrá správa“, ktorú Ježiš len tak rozpráva ľuďom na cestách a pri pive. Je to úradne Božím splnomocnencom oznámené Božie rozhodnutie, Boží vládny výnos, oznam o tom, že Boh koná a čo presne sa chystá práve vykonať.

V strede tohto Ježišovho Evanjelia sa nachádza *Božie kráľovstvo*. V pôvodine *Basileia tu Theu*. *Basileos* je vládca. *Basileia*, to je to, nad čím má moc, čomu vládne. Jeho kráľovstvo. Dôraz pritom nie je položený na nejaké územie a hranice, ani na ľudí či mestá na ňom, ale skôr na to, že je tam uplatňovaná moc a autorita daného vládcu. Ako vysvetľuje aj Ježiš, že „Božie kráľovstvo neprichádza tak, že by sa to dalo spozorovať.“²¹ Ani nepovedia: „Aha, tu je!“ alebo: „Tamto je!“ (Lk 17,20-21) – pretože jeho podstatou je samotný akt a fakt Božej vlády, to, že Boh má nad ním autoritu, Boh v ňom uplatňuje zvrchované, slobodne a bez prekážok svoju moc. Inými slovami, Božie Kráľovstvo je *stav*, kedy sa niekde alebo na niečom úplne a dokonale naplňuje a uskutočňuje Božia vôľa a Božie zámery. No a príchod tohto stavu teraz Ježiš oznamuje, rozhodnutie Boha začať niečo takéto na zemi, kde od okamihu prvého hriechu práve kvôli hriechu *nič* neboli úplne podľa Božej vôle a Božích zámerov, len z Božieho *dopustenia*, ako zvykneme hovoriť.

Kedy sa tak stane? Ježiš hovorí: „Naplnil sa čas a priblížilo sa“, v pôvodine *peplerorati ho kairos*. Slovo *kairos* má v Písme význam okamihu, ktorý je presne a vopred určený na to, aby sa niečo udialo. Celá fráza by sa dala preložiť aj ako *práve teraz dozrel ten presný vopred od Boha určený čas, v ktorom sa má uskutočniť Božie Kráľovstvo*. Preto sa práve teraz toto Kráľovstvo priblížilo. Niektoré anglické preklady to prekladajú frázou „už je na dosah ruky“, celkom blízko, blízučko!

Táto skutočnosť, že „prichádza hodina, ba už je tu“ (Jn 5,25), keď Boh začína uskutočňovať svoju vládu, svoje Kráľovstvo a toto Jeho celé veky pripravované a predpovedané Dielo je konečne už úplne blízko, na dosah ruky, je dôvodom k *pokániu*. Kajajte sa, v pôvodine toto nám už známe slovo *metanoiete* značí zmeniť názor, zmeniť presvedčenie, zmeniť sa, seba, svoj život, krátko a stručne, obrátiť sa. Dôvodom tejto zmeny je práve to, že sa začalo diať niečo nové a prevratné: Boh začal ustanovovať svoje Kráľovstvo! To je *ako keď sedíte v čakárni a zrazu staničný rozhlas oznámi, že vlak, na ktorý čakáte, práve prichádza. V tej chvíli sa všetko rozhybe. Rozhovory sú náhle ukončené, jedlo odložené, cigarety zahasené, mobily odložené, ľudia ktorí doteraz sedeli, vstávajú a všetci sa hrnú na perón. Vlak konečne prichádza. Židia celé veky vedeli, že raz príde nový Mojžiš, zvaný Mesiáš. Povedie nový Exodus, už nie z Egypta do Palestíny, ale zo zeme do Božieho Kráľovstva, ktoré už ostane naveky a v ktorom Mesiáš bude ako nový Dávid kráľovať naveky a nastane zlatý vek vráteného a obnoveného Raja. Ježiš práve so všetkou vážnosťou a úradnou mocou oznamuje: „Dámy a páni, čakanie skončilo! Božie Kráľovstvo práve nastáva! Brána do Neba sa otvára! Je čas vydať sa na cestu! Práve som prišiel od Boha, „som zhora, vy ste z tohto sveta, ja nie som z tohto sveta“ (Jn 8,23), ale „vezmem vás k sebe, aby ste aj vy boli tam, kde som ja“ (Jn 14,3)“.*

Otvorená brána do Neba! Začiatok najväčšieho Exodu v dejinách ľudstva, Exodu zo Zeme do Neba, z časnosti do večnosti, z tieňa sveta do jasu Božieho Kráľovstva, zo smrteľnosti a porušiteľnosti do nesmrteľnosti a slávy samého Boha! To je úžasná správa! Plní vzrušenia vyskakujeme na nohy a kričíme, pýtame sa: „Čo máme robiť, bratia“ (Sk 2,37)? A hlavne, kde je to Kráľovstvo, kde je a kadiaľ vedie cesta doň? A Ježiš odpovedá: „ak ja Božím prstom vyhánam zlých duchov, potom k vám prišlo Božie kráľovstvo“ (Lk 11,20), „lebo Božie kráľovstvo je medzi vami“ (Lk 17,21) – a ten, kto stojí medzi nimi, je Ježiš. Toto je novinka! Nie miesto, nie krajina, ale *osoba*. Osoba Krista. Božím Kráľovstvom je Kristus. Preto na Filipovu otázku: „Akože môžeme poznať cestu?!“ (Jn 14,5)

Ježiš odpovedá: „Ja som cesta, pravda a život“ (Jn 14,6), „ostaňte vo mne a ja vo vás“ (Jn 15,4), pretože „ako mňa poslal živý Otec a ja žijem z Otca, aj ten, čo mňa je, bude žiť zo mňa.“⁵⁸ *Toto je ten chlieb, ktorý zostúpil z neba, a nie aký jedli otcovia a pomreli. Kto je tento chlieb, bude žiť naveky“ (Jn 6,57-58)*

UVAŽUJEME:

Dostávame sa znova k téme z minulej katechézky, pretože nikdy asi nie je dost' zdôrazňovať tento zásadný rozdiel: Kresťanstvo je o osobnom vzťahu – ba viac, o osobnej oddanosti, osobnej láske, osobnej vernosti, osobnej poslušnosti, osobnej vydanosti konkrétnej osobe a tou je Osoba Boha Ježiša Krista, ktorý sa práve preto stal človekom, aby každému z nás osobne presne toto umožnil!

Ešte raz, kresťanstvo *neznamená* dodržiavať nejaké pravidlá, plniť príkazy nejakého „zákona“. Kresťanstvo je ako priateľstvo: *ste s konkrétnym človekom, nie sedíte doma sám niečo „dodržiavate“*. Kresťanstvo je ako manželstvo: *žijete konkrétnu jednotu lásky a vernosti v konkrétnom spoločnom živote, v konkrétnej rodine a spoločnej domácnosti – nielen sám na slobodármi si „plníte“ a „konáte“ nejaké veci ako že si varím, vynášam smeti a večer idem spať*.

Božie Kráľovstvo – čiže Nebo – je *Kristus osobne*. Byť spasený, byť v Nebi znamená *stať sa Kristom*. Doslova byť v ňom, On v nás, zjednotení s Ním tak úplne, že *kto vidí nás, vidí Krista*, kto počúva nás, počuje Krista, jednoducho sme s Kristom úplne a dokonale jedno. Do Neba sa nedá dostať inak, než práve cez osobný vzťah, osobnú jednotu s Osobou Krista. Kristus nie je len nejaký pojem, ani spomienka, ani článok viery, ani niekto „tam“ kdesi, ďaleko a vysoko. Je to *živá a konkrétna Osoba*, ktorá sa dá konkrétne stretnúť a zjednotiť a naučiť žiť v Jeho Tele, Cirkvi a v Jeho Duchu, ktorý nám bol darovaný v krste, *skutočne a konkrétne* – a tak *skutočne a konkrétne* vojsť do Ježišovho Života, do Jeho Osoby a tak vojsť do Neba a spasiť sa. O tom to je: Exodus, *prechod z nás do Ježiša*.

OTÁZKY:

Uveril si Evanjeliu? Chápeš takto kresťanstvo? Poznáš Krista ako osobu? Máš s Ním vzťah? Sťahuješ sa do Neho? Učíš sa jednote s Ním?